תכלית הדת

מאת השייח׳ הפילוסוף, המורה הרוחני וחיד אל-דין ח׳אן

עברית: עוז יונה

ישנם שני היבטים בעולמנו. האחד נוגע לעולם הגלוי והשני לעולם הנסתר. ניתן לדמות את העולם הנראה לקצה הקרחון. ניתן לראות רק את הקצה או חלק זעיר מאוד של הקרחון בעוד החלק העיקרי שלו נותר מוסתר מהעיניים, שקוע בתוך המים. הדת היא היחידה שמאפשרת לנו לצלול אל מתחת לפני הים, עמוק יותר אל מעמקי האוקיינוס, כך שנוכל לראות את החלק העיקרי של קרחון זה.

שוב ושוב אנו נתקלים במהלך החיים שלנו במקרים כאלו שבהם האדם מרגיש שהוא חסר אונים. הוא מרגיש שעצם חייו נעלמו וחמקו מבין ידיו. בנקודת זמן זו, הדת היא היחידה שמופיעה כמושיעה. היא מצילה את ספינתו השוקעת. בנקודת זמן זו הדת הופכת למקור של אומץ וביטחון. האדם הדתי מטבעו הוא בן אדם צפוי. אפשר לחזות באופן אמין את התנהגותו מראש.

דת היא המקור לכל האתיקה החיובית. הדת נותנת לאדם את הכוח לסלוח לפועלי אוון. הדת מעלה את האדם מעל לחמדנות, ומסלקת את תחושת הקנאה. הדת עוזרת לאדם להתייחס לאנשים בסובלנות, לכבד אנשים ללא אפליה, למנוע מעצמו לבצע עוול, ותמיד לדבוק בדרך הצדק. האדם הרוחני מתייחס אפילו לאויביו בצדק ובהגינות. הוא תורם לחברה באופן חיובי, הופך לנותן ולא רק ללוקח.

הדת הופכת את האדם לאיש של עקרונות, הוא הופך לאדם בעל אישיות . הוא מפתח שליטה עצמית ומשמעת עצמית. האדם הדתי מטבעו הוא בן אדם צפוי. אפשר לחזות באופן אמין את התנהגותו מראש. אדם דתי הוא אדם רציני וישר. הוא תמיד מוכן לביקורת עצמית. מנגנון לתיקון עצמי צומח בתוכו, ואיכות זו ממשיכה להעניק חיות ונעורים לאישיותו.

איך הדת מייצרת אצל האדם את התכונות העליונות והמעודנות האלה? הסיבה לכך היא שגבולות הדת קשורים לאלוהים, שהוא המקור לכל הטוב. בכך אלוהים הופך למקור השראה לכולם.

דת מאפשרת לאדם להיות מודרך על ידי האלוהים, והיא יוצרת אצלו דפוסי חשיבה המכוונים אל האלוהים. חייו הם חיים המכוונים לאל. זה הדבר שהופך אדם דתי לבלתי ניתן לשבירה. אדם דתי מפתח תקשורת עם האלוהים, ואדם כזה הופך להיות חזק ועוצמתי.

מקור

The Purpose of Religion by Maulana Wahiduddin Khan, Soulveda